

Tillstånd kan behövas

Första juli 2001 trädde nya bestämmelser i kraft angående tillstånd (7 kap 27–29 §§ miljöbalken) för verksamheter och åtgärder inom Natura 2000-områden. Ingrepp "som på ett betydande sätt kan påverka miljön" i ett Natura 2000-område kräver tillstånd från Länsstyrelsen. Den som planerar en sådan verksamhet ska göra en miljökonsekvensbeskrivning. Tillstånd lämnas endast om verksamheten eller åtgärden inte kan komma att skada livsmiljöer i området, eller genom störning försvåra bevarandet av de arter som avses skyddas. Regeringen kan dock lämna tillstånd i undantagsfall.

Majviva, Labro ängar. Foto: Hans Rydberg.

Lövön. Foto: Karl Ingvarson.

Information

Naturvårdsverket samordnar Natura 2000-arbetet nationellt.
För skydd, skötsel och tillsyn av områdena ansvarar
Länsstyrelsen.

För ytterligare information, kontakta:

Länsstyrelsen i Södermanlands län

Tel: Vx 0155–26 40 00

E-post: lansstyrelsen@d.lst.se

Eller på Internet:

www.d.lst.se

www.naturvardsverket.se

Idé, layout och produktion
Länsstyrelsen i Södermanlands län, 2006.

LÄNSSTYRELSEN
Södermanlands län

Natura 2000 Södermanlands län

Foto: T. Rafstedt

Natura 2000

Natura 2000 är ett europeiskt nätverk av skyddad natur. Syftet med Natura 2000 är att värna om fåglar, naturtyper och arter som medlemsländerna inom EU kommit överrens om att skydda.

Länsstyrelsen i Södermanlands län har föreslagit och regeringen har fattat beslut om 198 Natura 2000-områden. Totalt utgör dessa ca 50 000 ha, vilket motsvarar ungefär sex procent av länets yta. De största Natura 2000-områdena återfinns i havet, som t.ex. Hävrings-Källskären och Skär-gårdsreservaten. Andra exempel på Natura 2000-områden i länet är Båven, Stendörren och Tullgarn.

Rågå är både ett Natura 2000-område och ett naturreservat.
Foto: Hans Rydberg.

Bevarandeplaner

För varje Natura 2000-område upprättas en bevarandeplan. Planen beskriver vad syftet är med varje enskilt Natura 2000-område. Syfte och mål i en bevarandeplan utgår från de lokala förutsättningarna. I bevarandeplanen beskrivs även vilka åtgärder som planeras och hur angivna mål ska följas upp. Det är länsstyrelsen som fastställer bevarandeplanen. Det är möjligt att revidera en bevarandeplan när ny kunskap tillkommer eller om omständigheterna i eller utanför området ändras. Bevarandeplaner för samtliga Natura 2000 områden finns på länsstyrelsens webbplats.

Skräntärnan är en utpekad Natura 2000-art.
Foto: Karl Ingvarson.

Fågeldirektivet

Natura 2000 har kommit till med stöd av EUs habitat- och fågeldirektiv. År 1979 infördes fågeldirektivet i syfte att skydda alla fåglar inom medlemsländerna. Att direktivet för fåglar kom först beror till stor del på medlemsländernas intresse för fåglar, samt att fåglar flyttar över gränser och därmed berör flera länder. En lista upprättades på 185 fågelarter, varav 32 förekommer i Södermanland. För dessa arter har särskilda skyddsområden pekats ut. Områdena utgör fågeldirektivets bidrag till Natura 2000. Bland särskilt intressanta arter i Södermanland kan nämnas vitkindad gås, rördrom, småfläckig sumphöna, och skräntärna.

Habitatdirektivet

Gråsäl är en av de arter som är skyddade genom habitatdirektivet. Foto: Karl Ingvarson.

Habitatdirektivet tillkom 1992 och är en komplettering till fågeldirektivet. I habitatdirektivet listas naturtyper och arter som ska skyddas. Områden där dessa naturtyper och arter återfinns ska ges ett sådant skydd att miljön bevaras. Det kan innebära att områden lämnas helt orörda eller kräver skötsel som t.ex. bete eller slåtter. Av de 170 naturtyper som nämns i habitatdirektivet återfinns 46 i länet och av 690 listade arter förekommer 18 i Södermanlands län. I art-listorna återfinns exempelvis flodpärlmussla, läderbagge, utter, gråsäl och grön sköldmossa.

Skiren-Kvicken. Foto: Hans Rydberg.

Natura 2000-områden i Södermanlands län

